

PROCESSED
APR 2007
GTU LIBRARY

S
O
L
I
A

THE
HERALD
JACKSON, MI

MAR/APR
2007

VOL.
LXXII,
Nos.
3-4

CHRIST IS RISEN!
HRISTOS A ÎNVIAT!

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.
Rev. Dr. Remus Grama
Hdcn. Sebastian Dumitrascu
Mr. Mark Chestnut

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Resurrection Pastoral Letter 2007,</i> Archbishop Nathaniel	3-4
<i>A Message for Today: "Come and See",</i> Hieromonk Calinic (Berger)	5, 10
<i>Brilliance of American Orthodoxy on Display,</i> Dean Calvert	6, 17
<i>The Faith of our Fathers: A Coloquium for</i> <i>Anglicans Seeking Orthodoxy,</i> David Adrian	7, 17
<i>A Graceful Pastoral Visit,</i> Rev. Dr. Cornel Todeasa	8, 17
<i>Travel Arrangements 75th Congress of the</i> <i>Episcopate</i>	9
<i>Young Ladies' Retreat 2007, Clara Clemens</i>	10
<i>The Young Men's Retreat – A View from Indy,</i> Joshua Clemens	11, 16
<i>Status of the Clergy</i>	12
<i>A.R.O.Y. Mission Trip – Project Mexico 2007</i>	13
<i>Parish Register</i>	14-15
<i>Financial Report</i>	16
<i>A.R.F.O.R.A. Congress Convocation</i>	17

Romanian Section

<i>Scriosare Pastorală la Sf. Paști 2007,</i> Arhiepiscopul Nathaniel	18-19
<i>Cuvânt de Suflet Martie 2007,</i> Episcopul Irineu	20, 24
<i>Cuvânt de Suflet Aprilie 2007,</i> Episcopul Irineu	21, 24
<i>Educarea Creștină a Familiei – Martie,</i> Maica Preoteasă	22, 24
<i>Educarea Creștină a Familiei – Aprilie,</i> Maica Preoteasă	23, 24

COVER: XVIth Century (Russian) Icon of the Resurrection (Descent into Hades).

PASCHA POLYGLOTTA

To read and listen to "Christ is risen! Indeed He is risen!" in 250 languages, go to: <http://srbigham.com/en/index.html>.

Albanian: Krishhti Unjall! Vertet Unjall!

Aleut: Kriiiiistuusaq Ungwektuq! Pichinuq Ungwektuq!

Arabic: Al Maseeh Qam! Haqqan Qam!

Chinese: Helisituosi fuhuole! Queshi fuhuole!

Coptic: PiKhirstos af tonf! Ken o methmi af tonf!

Danish: Kristus er opstanden! Ja, sandelig opstanden!

Eritrean: Christos Ten-si-OU! Ba-Ha-ke Ten-si-OU!

Estonian: Kristus on Oolestoosunt! Toayestee on Oolestoosunt!

Ethiopian: Chistos T'ensah Em' Muhtan! Exai' Abher Eokala!

Finnish: Kristus Nousi Kuolleista! Totisesti Nousi!

French: Le Christ est ressuscite! Il Est vraiment ressuscite!

German: Christus ist auferstanden! Wahrhaft auferstanden!

Greek: Christos Anesti! Alithos Anesti!

Hebrew: Ha-Mashia qom! Be-emet qom!

Hungarian: Krisztus feltamadt! Valoban feltamadt!

Indonesian: Kristus Telah Bangkit! Benar dia Telah Bangkit!

Italian: Cristo e' Risorto! Veramente e' Risorto!

Japanese: Harisutosu Fukkatsu! Jitsu Ni Fukkatsu!

Latin: Christus Resurrectus Est! Vere Resurrectus Est!

Romanian: Hristos a Inviat! Adevarat a Inviat!

Slavonic: Christos Voskrese! Voistino Voskrese!

Spanish: Cristo ha resucitado! En verdad, esta resucitado!

Ukrainian: Khristos Voskres! Voistinu Voskres!

RESURRECTION PASTORAL LETTER 2007

+ NATHANIEL

By the Mercy of God, Archbishop of Detroit and the Romanian Episcopate

To our beloved clergy, monastics and pious faithful of our God-protected Episcopate, Grace, mercy and peace from God and from us our fatherly love and hierarchal blessing.

"You have been taught when we were baptized in Christ Jesus we were baptized in his death; in other words when we were baptized we went into the tomb with him and joined him in death, so that as Christ was raised from the dead by the Father's glory, we too might live a new life. If in union with Christ we have imitated his death, we shall also imitate him in his resurrection" Romans 6:2-5.

Christ is risen! Truly, he is risen!

Dearly Beloved:

What beautiful words Saint Paul has spoken to us; what expressions of hope and glory: "If in union with Christ...we shall imitate him in his resurrection!" Let us repeat his warning: "If in union with Christ!" Thus, eternal life is not something we ourselves can earn or accomplish, but it is a gift through Christ Jesus and through him only.

Born of earthly parents, we come into an earthly existence; reborn of water and the Spirit, we are born anew but into an eternal existence. "All baptized in Christ, you have all clothed yourselves in Christ!" (Gal. 3:27). Through our baptism we have become, as it were, "little Christs," or Christians. Jesus has accepted us into his own life and his death, but also into his resurrection. We live in this hope that just as he rose from the dead in power and glory, so too, at the last day, we shall rise to an unending life. Thus we are called to live a new life on earth here and now, but not simply a new earthly life but a totally new life which is an introduction to an unending life in the full kingdom to come. We acknowledge this life in Christ in the Prayer Before the Gospel: "For you are the illumination of our souls and bodies, Christ God..." meaning that our bodies as well as our souls are destined for eternal existence through the presence, the illumination, of our Lord and God and Savior in the temple of our bodies.

Unless the Lord Jesus willingly accepted to die on the cross for us, there would be no resurrection. By ascending the cross, however, he did put death to death by his own death, and after three days, because he is also the Author of Life, he rose from among the dead, raising up with him all those who choose to enter the tomb "in union" with him. To enter into his tomb, we must desire to be in union with him and being united to him, to live in him, through him, and for him, overcoming sin in our lives by his grace and overcoming the results of physical and spiritual death.

Saint Clement in his First Letter written in 96 A.D. (36:1 ff) exhorts us thus: "This is the way, dear friends, in which we found our salvation, Jesus Christ, the high priest of our offerings, the protector and helper of our weakness. Through him, we fix our gaze on the heights of heaven. In him we see mirrored God's pure and transcendent face. Through him, the eyes of our hearts have been opened. Through him, our foolish and darkened understanding springs up to the light. Through him, the Master has willed that we should taste immortal knowledge."

Thus it is through Jesus and in Jesus that we shall be raised from the dead, but in the meanwhile it is through him and in him that our present life makes any sense; because, as Son of God, he reveals to us immortal knowledge and he transmits to us his own divine life in the All Holy Trinity. He it is who opens our eyes to see God: "It is not within the power of men to see God upon whom the angelic hosts dare not gaze..." (Heirmos Ode IX Burial Service), but in union with Christ he "...gives us in this present age the knowledge of your truth and bestows on us in the future age, everlasting life" (Prayer of the 3rd Antiphon, Liturgy St. John).

We need to remind ourselves of this union with Christ, and Saint Clement, in his Second Letter (20:2), encourages us: "But you must not be troubled in mind by the fact that we see the wicked in affluence while God's servants are in straitened circumstances. We must have faith. We are engaged in the contest of the living God and are being trained by the present life in order to win laurels in the life to come."

Why did we go into the tomb with the Lord to join him in his death unless it was to receive something greater, better than this earthly life and its death of the body? We entered the tomb so as to come out of it and to come out of it with the gift of unending life! No one willingly undergoes a trial unless there is something to gain, and thus, in accepting to be baptized into Christ's death, we willingly joined Jesus in his death so that we can really join him in his gift to us of eternal life.

Listen to the words of Saint Ignatius, Bishop of Antioch, before his martyrdom in the year 110 A.D (Letter to the Smyrneans: I: 2, II: 3): "For it was for our sakes that he suffered all this, to save us. And he genuinely suffered, as even he genuinely raised himself. It is not as some unbelievers say, that his Passion was a sham. It is they who are a sham! For myself, I am convinced and believe that even after his resurrection, he was in the flesh. Indeed, when he came to Peter and his friends, he said to them, 'Take hold of me, touch me and see that I am not a bodiless ghost.' For they at once touched him and were convinced, clutching his body and his very breath. For this reason, they despised death itself, and proved its victors."

It has been and is this belief, this faith, that Jesus died on the cross, was buried three days and rose from among the dead, that convinced his disciples that truly, his life, his deeds, his words and works, his promises were from the Father and that God the Father bore witness to his Only-begotten Son by his resurrection from the dead in the flesh. It was this same belief that strengthened Saint Policarp of Smyrna (b. 69 A.D.) in the arena where he was confessing Jesus as Living Lord! "I bless you, because you have deemed me worthy this day and hour to take my part in the number of martyrs in the cup of your Christ for resurrection to eternal life" (Martyrdom of Policarp 14:2).

Thus it is and has been through the centuries and continues in our day and until the Lord's own Second Coming, that believers have confessed the passion and death of our Lord Jesus Christ and that in union with him, they anticipate to be raised from the dead. Thus it is, that thousands upon thousands in the 20th Century confessed with their blood the belief in the real resurrection of Jesus and their anticipation that they too, at the sound of the trumpet, will be raised from the dead.

Dearly beloved, we know the lives of the saints after whom we are named and after whom we name our own children. We know that the saints are pleasing to God in all generations. So, too, our own lives are pleasing to God if we live in union with his Christ. The Father is glorified by the work of his Son on earth and the Holy Spirit empowers us to call on the name of the Lord for our salvation. Our Father in heaven is glorified by our lives as we live them in union with his Son, Jesus. "Your light must shine in the sight of men, so that seeing your good works they may give the praise to your Father in heaven" (Mt. 5:16).

The life we have in union with Christ Jesus is not a theoretical life but is the real and the true life. We have only one life. Just as his own life on earth in the flesh was actual and real by his birth of the Holy Virgin Mary, so too his bodily resurrection into a new life was real and not theoretic as some foolish folk now claim. To enable us to live this life in him, in union with the resurrected Lord, he has given us his own Body and Blood as food and nourishment to which Saint Ignatius of Antioch states: "...so also our bodies which are nourished by (the body and blood of Christ) and then fall into the earth and are dissolved therein, shall rise at the proper time, the Word of God bestowing on them this rising again, to the glory of God the Father. It is he who indeed grants to this mortal, immortality, and gives to the corruptible the gracious gift of incorruption" (Letter against Heresies 18:2).

Dearly beloved, we are celebrating the victory of Life over death, of Light over darkness. It is the celebration of all humankind from Adam and Eve until the Second Coming. But it is not simply a memorial, another event printed on a calendar. Today, we stand with the Holy Virgin, with the apostles and disciples as they embrace the Lord, as they break bread with him, as they exclaim to one another, "The Lord is risen!" Our celebration is not to be one of satisfying our earthly bodies with food and drink of this world but in partaking of the life-giving Body and Blood of our Lord Jesus Christ, shed for the life of the world. We must partake today of the Eucharist on this Feast of feasts and Festival of festivals, so as to be in union with the resurrected Lord. This is why we repeat the Homily of Saint John the Golden Mouth, that the Lord calls us all to his banquet table to partake of the feast prepared by the Father, the sacrificed Lamb of God, the Son of God, the Lord Jesus who was laid in the tomb dead but who has triumphantly come forth alive.

Thus, having put on Christ, having entered his tomb, having come forth from it and come into the light of the eternal day, we must live a new life in him, having him dwelling in our hearts, receiving his pure body and blood as nourishment for the here and the hereafter, so that with the Apostle Paul we can say: "I have run the full distance and I have kept the right faith. And now there is waiting for me the victory prize of being put right with God, which the Lord, the righteous Judge will give me" (2 Tim. 4:7-8), that is to rise up unto eternal life.

Christ is risen! Truly he is risen!

Accept our fatherly love and archpastoral blessings on those near and those far away.

+Nathaniel

+NATHANIEL, Archbishop

A MESSAGE FOR TODAY: "COME AND SEE"

by
Hieromonk Calinic (Berger)

When Philip found the Messiah – the true Faith, the culmination of his seeking, the most important event in his life – he ran to tell his friend Nathaniel, who greeted the news *with skepticism*.

Nathaniel was a cynic: "can anything good come out of Nazareth?" Nazareth was a small, insignificant village with a bad name. Today's cynicism is the same: how often do people question the value of going to church, receiving Sacraments, or for that matter, in Christianity itself? Can anything good come out of them?

Yet Philip does not answer his friend with arguments and reasonings. He does not say, "Nazareth is not all that bad," nor does he say, "Well, I heard Jesus say this and do that, and that is why I think He is the Christ." Instead of debating Nathaniel, he simply says, "Come and see" (John 1:46).

"Come and see"! This short invitation in Nathaniel's life.

Philip could have said, "Fine, I won't bother him." Yet Philip made this invitation because his joy and excitement over having found the Messiah could not let him just walk away, as if his new found faith had no further import beyond himself. His joy pushes him to make the invitation.

This is a model for us and our Orthodox Faith. Certainly, the many convert-to-Orthodoxy clergy which participated in the recent "Colloquium for Anglicans Seeking Orthodoxy" in Detroit understand it very, very well. All had given up careers as clergy of other churches, and with them their salary, health insurance and security, in order to become laymen in the Orthodox Church. All of them now have thriving congregations. More than that, they have brought a multitude of clergy into Orthodoxy.

These men realize that they "have found the true faith, worshipping the undivided Trinity." They realize that the Orthodox Faith is the greatest possible gift to our lives, something which can never be taken for granted. Indeed, Orthodoxy is the light of our lives – it is an all-encompassing, integral, transforming and glorious Faith. And of course, our Faith is a *gift*, "delivered once unto the saints" (Jude 1:3) and preserved vibrant through generations of self-sacrificing apostles, confessors, martyrs and saints. Now it is given to us, today – as both gift and challenge. This means that it is not something to be triumphalistic over, in an egotistical sense, but to rejoice over. It is this joy which has led these men to say to so many of

their acquaintances, "Come and see."

After Philip responds to Nathaniel with an invitation instead of a defense, an amazing thing happens: Jesus does the rest. He sees Nathaniel the Cynic and says, "An Israelite indeed, in whom there is no guile!" Nathaniel asks, "From where do you know me?" Jesus says, "Before Philip called you, when you were under the fig tree, I saw you." At this, Nathaniel says, "Rabbi, you are the Son of God, you are the King of Israel."

Jesus saw something that Nathaniel realized only God could see. Tradition says that Nathaniel had a secret place he would go to pray alone, which no one else knew, under a fig tree. That day he prayed with his whole soul to see the Messiah, and that the Messiah would see him.

And so it is with us. When we share our Orthodox Faith, it's not up to us to always provide reasoned arguments and defenses and justifications. Often, all we need to do is say, "Come and see." God does the

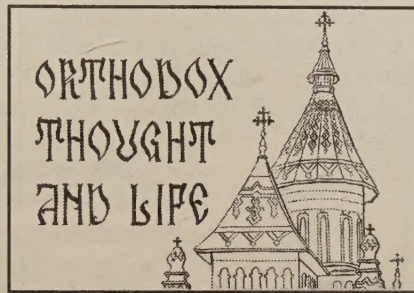
rest. He knows each person and the inner heart of each. Only God can convert a heart, and God will speak to each heart himself, and this will make the cynicism of the thirsting Nathaniels of the world to melt away. But we need to play our part too.

Philip's "mission" was not overseas, but to a neighbor. Nathaniel was well known to Philip. The convert clergy and parishes which Christ has called to Orthodoxy in our country are very adept at local missionary work – i.e. in their "backyards," amongst friends, neighbors and co-workers, all the Nathaniels in their lives. These communities develop a culture of Mission. One person brings a friend or neighbor who over time becomes a committed Orthodox Christian. Others begin to do the same. It becomes infectious. There develops a culture of being comfortable in bringing outsiders to the church, and a culture of welcoming them in a casual and warm manner. This work is not done through committees and commissions, but by each believer being open to letting the Spirit work through the whole body of the Church.

He who sows abundantly will reap abundantly (2 Cor 9:6). Orthodoxy is so *rich*, there is so much to sow, there are so many Nathaniels. But how will they believe if we Orthodox do not simply say, "Come and see"?

We cannot take our faith for granted! Those discovering Orthodoxy and converting today certainly do not. In fact, whether we are "cradle" or "convert," we

Cont. on page 10

BRILLIANCE OF AMERICAN ORTHODOXY ON DISPLAY

at "Faith of our Fathers: A Colloquium on Orthodoxy for Anglicans"

Archbishop Nathaniel (center) leading a prayer with speakers at the conference

(DETROIT, MI - January 31, 2007) Anyone concerned about the current fragmented, seemingly chaotic state of American Orthodoxy should have been at the St. Andrew House Center during the past couple of days.

The brilliance and majesty of the American Church sparkled like diamonds as speakers from the major jurisdictions of the Orthodox Church in North America made presentations to the assembled group of Anglicans and Orthodox. It was surely no accident that the presentations took place under the watchful icon of the Three Hierarchs – the Greatest Teachers of the Church – Sts. Basil, Gregory and John, whose feast day coincided with the conference.

And, to be honest, and while not the object of the conference, for a couple of short days, we witnessed what it would be like to be a united Orthodox Church – no concerns about jurisdictions and/or ethnic affiliations – simply raw talent coming together, and allowing the Holy Spirit to take over and evangelize this nation. Wow ... what a powerhouse we could be in spreading the Truth!

The impact (or, to quote Fr. Calinic Berger, the "logos") of the conference is still almost too fresh and powerful to describe. However, some of the more memorable moments of the conference included these quotes:

"The Anglican Church is a western example of a locally ruled Church ... sounds good to me!" by His Eminence, Archbishop Nathaniel.

"The 10 years I was in the charismatic movement were actually the darkest years of my life ..." said Bishop Mark of Toledo, commenting on his own journey to Orthodoxy.

and ...

"A woman told me that she belonged to a 'progressive' Orthodox parish," Fr. Patrick Reardon said. *"Yes,"* she continued, *"we only do half the liturgy in ancient Slavonic!"*

On a personal note – when I finally realized the amount of talent we had assembled for the conference, I began making phone calls to a few select friends – second and third generation Orthodox that I knew had been turned off to the Church for one reason or another, and were now attending Protestant parishes. "Come and meet Orthodox like you never knew existed," I told them. They came and were amazed. I owe particular thanks to their "chaperones," Fr. Pat Reardon, Lee Kopulos, Mother Gabriella and Kh. Frederica Mathewes-Green, all of whom were incredibly kind enough to oblige. So ... unbeknownst to the speakers, the Holy Spirit was working a few little miracles in the corner during meal times!

Cont. on page 17

THE FAITH OF OUR FATHERS: A COLLOQUIUM FOR ANGLICANS SEEKING ORTHODOXY

by
David Adrian

Some of the attendees listening to a presentation

One hundred Anglican, Protestant and Orthodox clergy and laity attended "Faith of Our Fathers: A Colloquium on Orthodoxy for Anglicans" held Jan. 29-30 in Detroit, and sponsored by the St. Andrew's Center for Orthodox Christian Studies.

The colloquium was designed to explain Orthodox Christianity to U.S. Episcopalians and Canadian Anglicans. It was held at St. Paul of the Cross Passionist Retreat Center, located next to St. Andrew House in northwestern Detroit.

Attendees came from as far away as Bar Harbor, Maine; Denver, Colo.; Lakeland, Fla., and Toronto, Ont. In addition to Anglicans, there were Lutheran and other Protestant ministers and even an Old Catholic priest.

Orthodox attendees included members of the laity, monastics, parish priests, seminary professors and four hierarchs: Archbishop Nathaniel, founder and president of St. Andrew House; the Rt. Rev. Nikon, Bishop of Boston, New England and the Albanian Archdiocese, and the Rt. Rev. Tikhon, Bishop of Philadelphia and Eastern Pennsylvania, both of the Orthodox Church in America, and the Rt. Rev. Mark, Bishop of Toledo and the Diocese of the Midwest of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America.

The conference began with a Great Vespers service to observe the Synaxis of the Three Hierarchs at the St. Raphael of Brooklyn Orthodox Church, celebrated by the Very Rev. Laurence Lazar and Archdeacon David Oancea.

Following dinner, Archbishop Nathaniel delivered the keynote address on the historical relationship between the Orthodox Church and the Anglican Com-

munion, including the involvement of the royal families of Britain and Romania during the past century.

Other colloquium speakers included the Rev. Dr. Hieromonk Calinic Berger of St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary, Crestwood, N.Y.; the Rev. John W. Fenton of Holy Incarnation Orthodox Mission (Western Rite), Taylor, Mich.; the Rev. James Stephen Freeman of St. Anne Orthodox Church, Oak Ridge, Tenn.; the Very Rev. Gregory and Khouria Frederica Mathewes-Green of Holy Cross Orthodox Church, Linthicum, Md.; the Very Rev. William Olnhausen of St. Nicholas Orthodox Church, Cedarburg, Wis.; the Rev. John E. Parker III of Holy Ascension Orthodox Church, Mount Pleasant, S.C.; the Very Rev. Patrick Henry Reardon of All Saints Orthodox Church, Chicago; and the Rev. Alban Waggener, Holy Trinity Orthodox Mission (Western Rite), Lynchburg, Va.

Topics included theology, liturgy (including the Western Rites authorized by the Antiochian Archdiocese), cultural and tradition, and practical considerations for prospective converts to Orthodoxy.

The talks of the colloquium were recorded by Ancient Faith Radio, the online Orthodox radio station and can be heard or downloaded free of charge from its web site (www.ancientfaithradio.com – click the "Faith of our Fathers" icon), or that of St. Andrew House at www.orthodoxdetroit.com.

Cont. on page 17

Hierarchs present (L-R): Bishop Tikhon, Bishop Nikon, Archbishop Nathaniel, Bishop Mark

A GRACEFUL PASTORAL VISIT

Archbishop Valerian

The few memories I have of Archbishop Valerian (1914 – 1987) are very vivid in my mind, and I cherish them a great deal. I regret that I did not have the chance to be around this special man more often, a man who loved people and who gave everything he had to the service of the Church. He was a very gifted man and had a lot to offer.

My minute of fame with Archbishop Valerian is that I believe I was the last priest to be ordained by him.

I will never forget when His Eminence came to visit me for the first time at my first parish, the parish of The Holy Cross in Alexandria, Virginia.

I had been out of seminary for quite some time before I was assigned at Holy Cross and had done a range of different things in the meantime. After seminary, I worked for the Archdiocese in Sibiu and pursued course work for a doctorate in theology. After this, I spent two years as a special student at Virginia Theological Seminary in Alexandria with a scholarship from the World Council of Churches. When I finished my scholarship, I went back to Romania for a couple of years and then returned to the States. When it was time to serve the parish, my liturgical practice was deficient. Even what I had learned during my student years, I had forgotten.

When the time came to serve the vespers service, the Archbishop kindly asked me, "Father, what is easier for you, for me to serve with you or to sit in the chair?"

"Either way, Your Eminence, since I know I will make lots of mistakes," I responded timidly.

He looked at me for a while, trying to read my mind, and then he said, "I will sit in my chair. Just do it. Follow the book and you will be fine."

Lord, behold, everything seemed to go well. The following day, on Sunday during the Divine Liturgy, he served with me and everything once again went fine. After the service at the coffee hour, an outstanding member of the parish invited His Eminence to his house for supper.

Archbishop Valerian replied, "I am sorry! I can't accept your invitation. Today, I would like to dine with my priest and his family. They have already invited me."

I felt bad for His Eminence for I knew what a beautiful, relaxing home and great supper this family could offer him. We had a modest place. We lived in a basement apartment, partially underground. We had hand-me-down furniture and some picked up from the street. I don't remember if we had invited him, but, I

will never forget his words: "I must dine with my priest and his family." When I think about it, it still warms my heart and makes my eyes water. He wanted to have supper with me and my family. He wanted to take the opportunity to know me and my family better, to see where and how we lived. He was really interested to know one of his new priests.

My brother-in-law from South Carolina was visiting with us the same weekend. He was in Washington on a business trip and had stayed with us. When he heard that His Eminence was coming over for supper, he decided that he should go sight-seeing in D.C.

"What can I talk about with a bishop? I never met a bishop in my whole life," said my brother-in-law, who was raised in a Southern Baptist church.

While leaving, he met His Eminence knocking at the door. Immediately after they were introduced, they started to talk, and my brother-in-law forgot about his plans to go downtown. He sat at the table and had supper with us. I was amazed at how His Eminence was able to keep my non-Orthodox brother-in-law so alert in their conversation. At that moment, I learned about one of the most interesting qualities of Archbishop Valerian, namely his talent and capacity to converse with anyone, no matter what a person's age, background, or level of education. One thing was very clear to me: His Eminence was genuinely interested not only to know me, his new priest, but also my wife and her family.

After supper, my brother-in-law left, and my wife was busy cleaning up. His Eminence sat on an easy chair and talked to me personally. I sat on the sofa, listening and taking in everything he had to say to me. He asked about my family back in Romania, and how things were going with my family here, and if we could meet our needs, etc. He also discussed how being a priest in America was much different from being a priest in Romania. He gave me advice on how to have a good ministry in America, and at the church where I was assigned. He told me to take it easy, to be patient, and to move slowly into the leadership position at my parish (I must say that this was one piece of advice I understood only much later in my ministry). It was a heart-to-heart talk, a warm and engaging conversation. He also listened to my concerns, and he answered the questions I had.

At the conclusion of our discussion, he said, "Before I go, for I must go now, I must tell you a few things that you should know and do next time you serve with a Bishop." He explained in kind words everything I did wrong during the services of that weekend. "Serving with the Bishop is a little different than serving alone," he continued. "But I understand that this was the first time you served with a Bishop. You did not do too badly."

Cont. on page 17

THE 75TH CONGRESS OF THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA

Vatra Românească / June 28 - July 1, 2007

HOTELS

HOLIDAY INN EXPRESS

1540 Commerce Park Dr, Chelsea MI 48118
(734) 433.1600

Rate: **\$89.99** (singles/doubles)

Deadline: **May 28**

Features: Indoor pool, breakfast, fitness room,
nearby restaurants & shopping, high speed internet

FAIRFIELD INN by Marriott

2395 Shirley Dr, Jackson MI 49202
(517) 784.7877

Rate: **\$79.95** (singles/doubles)

Deadline: **May 28**

Features: Indoor pool, Breakfast, nearby restaurants,
high speed internet

COMFORT INN & SUITES

2435 Shirley Dr, Jackson MI 49202
(517) 768-0088

Rate: **\$80.96— 85.45** (singles/doubles)

Deadline: **May 28**

Features: Breakfast, nearby restaurants

COUNTRY HEARTH INN

1111 Boardman Rd, Jackson MI 49202
(517) 783.6404

Rate: **\$62.00** (standard) **\$57.00** (economy)

\$62.00 (efficiency with kitchenette)

Deadline: **June 4**

Features: Breakfast, nearby restaurants & shopping

The 2007 Episcopate Congress weekend will begin with the Clergy Conference on Thursday morning, the Episcopate Council Meeting on Thursday evening, followed by the Congress Sessions on Friday and Saturday, and will conclude with the Banquet following the Hierarchal Divine Liturgy on Sunday.

TRANSPORTATION

Delegates and guests are advised that the Episcopate Chancery is not able to provide any transportation from or to airports or hotels. Please arrange your own transportation needs prior to arrival.

Car Rental from Detroit Metropolitan Airport

We are pleased to announce that special rental arrangements and *discounted* pricing have again been made with **AVIS RENT-A-CAR** so that

Episcopate Congress attendees have reasonable access to transportation throughout the weekend.

For more information, or to make your reservations today, call them at 1 (800) 331.1600, or visit their website online at www.avis.com.

You must give them the ROEA Avis Worldwide Discount (AWD) Code # **J867318** to receive the discounted rates.

HOTEL ACCOMMODATIONS

To provide delegates and guests with ample time to arrange hotel accommodations, we have blocked rooms at four hotels in the area. You must mention you are with **"the ROEA Church Group"** when making your reservation in order to receive the special discounted price.

Room availability is limited. We **strongly** urge you to reserve your rooms before the deadline indicated for each hotel. After the deadline, rates may still be available but availability is **not** guaranteed. Some hotel prices are subject to change without notice. Other types of rooms may also be available. Ask hotel for details.

Do not delay...make your reservations EARLY!

NOTE: HOTEL IN CHELSEA . . .

The *Holiday Inn Express* is located in Chelsea (East of Grass Lake; I-94 exit 159). It is the same distance from the Vatra as the Jackson hotels, and may be more convenient for those traveling from Detroit Metropolitan Airport and locations East of Grass Lake.

(Please note: We are unable to host lodging or camping on the Vatra grounds.)

YOUNG LADIES' RETREAT 2007

by
Clara Clemens

Retreat Participants with Mother Abbess Gabriella and Mother Macrina

This year's Young Ladies' Retreat was again held at the Holy Dormition Monastery in Rives Junction, Michigan. This was the first trip to the monastery for myself and some of the other girls. Those who had been many times assured me I would enjoy myself, and we all did.

The retreat began on Friday evening with words of welcome from the Abbess, Mother Gabriella, and from Fr. Calinic. We were awakened early Saturday morning by the sound of the monastery's *toaca* – “what in the world is THAT?” A bit later on, we had morning prayers led by Fr. Calinic and after breakfast, Fr. Calinic gave two teachings. The theme was Eve and the Mother of God, the new Eve. The girls listened attentively. The real interaction began when Fr. Calinic allowed for an “ask anything and everything about Orthodoxy – don't hold anything back” discussion. The girls wrote their questions on paper and this gave us an opportunity to anonymously question Orthodoxy and how it relates to our peers, school, work, and spiritual journey.

In the afternoon, Mother Macrina took all of us on a tour of the monastery. It was so peaceful to quietly walk around the beautiful area. As we were walking, Mother Macrina spoke about some of the simple things we can do in life to be closer to God. One thing that she said that stuck out was, “Always make the sign of the cross. Anytime, anywhere ... everything is *always* better when you cross yourself. If you're in school

and too embarrassed to cross yourself, do it with your eyes ... look up, down, right and left”. As we walked by the graves of reposed priests, monks, and nuns she reminded us of how important it is to always pray for the dead and to never forget them. She stated that the dead and God always hear our prayers.

After Great Vespers that evening, Fr. Calinic presented a slide show on “Orthodox Georgia” and the life of St. Nina. This was followed by a “Friendship 101” presentation.

The next day we attended Liturgy, ate lunch and then headed back home. It was a short trip at the monastery but well worth it. Although the girls took time getting used to a quieter environment, they felt very comfortable being there and speaking with the priests and nuns. Everyone was so welcoming and generous to us, we felt at home. We all look forward to visiting the monastery again next year.

A Message ... *Cont. from page 5*

are all called to be continually *converted*, to continually rediscover Orthodoxy, and to continually undergo a *change of heart* before God. Our faith must be living – something ever new, ever fresh, ever growing in our hearts and lives. And from this comes joy which, as with Philip, should lead us to say to those whom God has placed into our lives, “Come and see.”

THE YOUNG MEN'S RETREAT – A VIEW FROM INDY

by
Joshua Clemens

Joshua is the newly-appointed Youth Director at Saints Constantine and Helen Parish, Indianapolis.

Retreat participants together with Fr. Calinic and Fr. John Schmidt

On Friday, February 23rd, a ragtag group of young men (and a couple parents) drove from Indianapolis, Indiana to Camp Nazareth in Mercer, Pennsylvania. We were headed there for a retreat led by the AROY Spiritual Advisor, Fr. Calinic.

I had recently started leading the youth at our parish and I was looking forward to an opportunity for us to get to know some Orthodox guys outside of our city. When I was in high school (not *too* long ago), I met some of my closest friends at retreats like this one (friends who were in my wedding last year), so I was hoping that a similar experience might be had by the young men in this youth group. We need to make sure the youth in our midst know about opportunities such as these, and we need to encourage them as much as we can to attend these retreats/camps/gatherings. Having said all that, those of us who attended the retreat had a great time.

It was quite a drive to Camp Nazareth, and thanks to the questionable navigational skills of a nameless party-member, we arrived at the camp close to 11:00

that evening. After a light snack and a brief introduction by camp director Fr. Michael Ellis, we were off to bed.

We woke up bright and early for Matins with Fr. Calinic. The service was held in the beautiful church located within the campgrounds: Sts. Cyril and Methodius. Following the service, we were served “world famous sticky buns.” They were Lenten sticky-buns (of course). There was no need to encourage us for seconds. Or thirds. (Or fourths.)

Fr. Calinic then led a couple of teachings on the life of King David. He imparted much wisdom, and I am extremely grateful that he took the time to be with us on this retreat. The main lesson we were told to remember (albeit, not the only one) is that “human opinion does not matter” – only God’s standards count. I wish I could say how important it is to remember that, but I can’t ... but the sooner you can learn that, the better off you’ll be.

Then we had a tasty lunch followed by lots of free

Cont. on page 16

STATUS OF THE CLERGY

Clergy Changes April 2006 – March 2007

ORDINATIONS

BOGDAN, Rev. Dn. Ioan I. was ordained into the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL at St. Mary Cathedral, Cleveland OH – 29 October 2006.

PACURAR, Ovidiu, was ordained into the Holy Diaconate by His Grace, Bishop IRINEU at Holy Trinity Church, Miramar FL – 5 November 2006.

UNGUREANU, Daniel was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL at St. Nicholas Mission, Montreal QC – 15 April 2006.

ASSIGNED / RELEASED / TRANSFERRED

ALEXANDRESCU, Rev. Fr. Lucian Liviu was released from all duties at Nativity of the Ever-Virgin Mary Mission, Cambridge, MA, and was assigned to Annunciation Church, Montreal QC, as temporary parish priest, effective 1 December 2006.

BLEAHU, Rev. Fr. Remus, at his own request, was removed from the ranks of the clergy of the Orthodox Church in America by the Holy Synod of Bishops, effective 24 May 2006.

BOGDAN, Rev. Fr. Ioan I. is released from attachment to The Nativity of the Ever Virgin Mary Hierarchal Chapel, Vatra Romaneasca, Grass Lake MI, and attached to St. Mary Cathedral, Cleveland, OH, effective 29 October 2006.

CURPENE, Rev. Fr. Gabriel was released from all duties at St. Stephen the Great Mission, Clearwater FL, at his own request, and was attached to the Southern Deanery, effective 1 January 2006, and was assigned as parish priest of Holy Resurrection Church, Hayward, CA, effective 1 August 2006.

KATSILAS, Rev. Dn. Dean was released from his duties at St. Raphael of Brooklyn Church, Detroit MI effective December 6, 2006 and was transferred to His Grace, SERAPHIM, Bishop of Ottawa and the Archdiocese of Canada.

LUTAI, Rev. Fr. Claudiu was released from his duties at Holy Resurrection Church, Hayward, CA, effective June 1, 2006.

MORRIS, Archimandrite Joseph was released from all duties at Sts. Constantine & Helen Church, Indianapolis, IN, effective September 1, 2006, and was released to Metropolitan HERMAN of The Orthodox Church in America for canonical release to the Greek Orthodox Archdiocese of America..

RESIGA, Rev. Fr. Mihaiu was released from his duties at Sts. Constantine & Helen Mission, Lilburn, GA, and was assigned to St. Andrew Mission,

Brooksville, FL, as parish priest, effective 1 December 2006.

SAMOILA, Rev. Fr. Raymond was released from his duties at St. Nicholas Church, Alliance OH, effective 1 September 2006.

SCHMIDT, Rev. Fr. John E. was released from his duties at Sts. Constantine & Helen Church, Indianapolis, IN and assigned to St. Elias the Prophet Church, Ellwood City PA, as parish priest, effective 1 October 2006.

STANCIU, V. Rev. Fr. Panteleimon was released from his duties at St. Elias the Prophet Church, Ellwood City PA and assigned to St. Nicholas Church, Alliance OH, as parish priest, effective 1 September 2006.

UNGUREANU, Rev. Dn. Daniel was assigned to St. Nicholas Mission, Montreal QC, effective April 15, 2006.

WEY, Rev. Fr. David, who was attached, is assigned to Sts. Constantine & Helen Church, Indianapolis IN as parish priest, effective 1 September 2006.

RETIRED

SAMOILA, Rev. Fr. Raymond was granted retirement effective 1 September 2006.

DECEASED

CALCIU-DUMITREASA, Rev. Fr. Gheorghe, who was parish priest of Holy Cross Church, Alexandria VA, died on 21 November 2006.

TOFAN, V. Rev. Fr. Constantin died in retirement on 18 October 2006.

SUSPENSIONS

(COROI), Rev. Protosinghel Lucian was self-suspended on 7 February 2006. The suspension was lifted on 7 March 2007.

NEW MISSIONS

"SAINT ANDREW THE APOSTLE" MISSION was established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, in Laval QC, on 20 May 2006, and is part of the Deanery of Canada.

"SAINT ANDREW THE FIRST CALLED" MISSION was re-established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, in Brooksville FL on 7 October 2006.

"THREE HIERARCHS" MISSION was established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, in Baton Rouge LA, effective 7 October 2006.

CORRECTION

In the Solia Jan/Feb 2007 issue on page 15 (the announcement for *Scholarships*), the ARFORA Undergraduate Scholarship for Women is \$1,000 (not \$500) and all Applications for both ARFORA Scholarships should be sent to the following instead of to Cleveland address listed: **C/O 222 ORCHARD PARK DR, NEW CASTLE PA 16105.**

AROY. MISSION TRIP

What is Project Mexico?

Launched in 1988 with only a vision and much determination, Project Mexico is an Orthodox Christian Charitable Mission, founded by Gregory Yova (son of +Protodeacon Paul Yova, past AROY National President) and his wife, Margaret. St. Innocent Ranch, which currently provides a loving home and educational opportunity for 22 boys, is also home to an Orthodox church in which the daily services are celebrated by the entire ranch community. Thousands of volunteers from 43 states and 11 foreign countries have assisted the Project's mission of building houses and providing a loving home for orphans. In 2006, the A.R.O.Y. Mission Team helped build home #140!

Why Should I Go?

By coming on the mission trip, you will help others in need, experience another culture, gain a deeper understanding of our Orthodox Faith, form new friendships, and much more!

Should You Want to Go or Help

The trip is being coordinated by the A.R.O.Y. Spiritual Advisor, Fr. Calinic (Berger). For more information, please contact Fr. Calinic at revcalinic@yahoo.com

JULY 6-12, 2007

Project Mexico 2007

*Get out of your bubble!
Serve others in the name of Christ.*

How Can I Help?

If you would like to help the 2007 AROY Mission Trip, you may:

Join the Mission Trip!

Sponsor a Missionary!

Send a donation to help pay for travel and mission expenses!

Trip cost is approximately \$1000 per missionary.

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Alb, Ana Nicole, daughter of Adrian & Monica G. Alb, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Flavia Gruesc and Peter Lacsan.

Allen, Alexandra Mary, daughter of Matthew Allen & Juliana Petrovna Danilchick Allen, Eden Praise, MN. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparents: Kyra Petrovna Danilchick VandenBosch and John Detrana.

Alstanei, Matei Constantin, son of Alexandru D. & Iulia E.T. Alstanei, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Vlad & Cristina Petran.

Badescu, Alexia, daughter of Ilie & Adina I. Badescu, Roxboro, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: George & Adina Aldea.

Barbulescu, Ioana Isabella, daughter of Constantin & Elena S.S. Barbulescu, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Dragas & Ioana Grosu.

Bartesch, Rudolf William, son of Rudolf Van Bartesch & Yu Chi Hem, Fresh Meadows, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: William Bartesch.

Bilan, Aimee Otilia, son of Catalin & Luminita A. Bilan, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Dan Meleghius and Corina Placintescu.

Birla, Nicolas, son of Dragos M. & Tatiana E. Birla, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparent: Gratiela Birla.

Bortan, Teodor Matthew, son of Alin & Elena A. Bortan, Watertown, MA. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Sebastian & Madalina Voinea.

Botis, Georgia, daughter of Grigore & Simona G.R. Botis, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Adrian & Maria Leu.

Bugan, Rafael Nicholas, son of Eduard & Daniela V.T. Bugan, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Cornel & Camelia Olah.

Busila, Izabela Gabriela, daughter of Iulian & Mihaela Busila, Lake Zurich, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Emil & Doina Constantin.

Chilian, Victoria Ioana, daughter of Toma M. & Cornelia T. Chilian, Deep River, ON. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Viorel & Ana Poenariu.

Ciupac, Alexandru, son of Dorin & Carolina R. Ciupac, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Alexandru & Tatiana Muntean.

Cleary, Brianna Victoria, daughter of John P. & Kami L.N. Cleary, Falls, Church, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparents: Kevin & Lauren Keller.

Cleary, John Patrick, son of Robert A. & Deborah J.L. Cleary, Falls Church, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparents: Joe & Callie Wysong.

Cleary, Kami Lynn, daughter of Martin & Diane Von Neiderhausen, Falls Church, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparents: Joe & Callie Wysong.

Coadă, Iulia Andreea, daughter of Claudiu & Adriana L. Coadă, Laval, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Gheorghe & Ioana Joltovaf.

Cobalcescu, Chris, son of Aldea A. & Sorana M.C. Cobalcescu, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Constantin & Nicoleta Pacher.

Colceriu, Ariana Andreea, daughter of Gabriel R. & Monica M. Colceriu, Manhattan, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Coralia Mihu.

Comaniciu, Antonia, daughter of Dorin & Cristina S. Comaniciu, Princeton Junction, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: John & Liliana Totoiu.

Cucu, Isabela Maria, daughter of Vasile & Daniela B.Cucu, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Daniel & Laura Pantea.

Danilchick, Zoe Melinda, daughter of Matthew Danilchick & Kathleen nee Gugler Danilchick, Houston, TX. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparent: Julianna Allen.

Dinuta, Ryan Gabriel, son of Marius C. & Gabriela E.B. Dinuta, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Peter & Rodica Cioban.

Enache, Briana Ana, son of Minel & Marioara A. Enache, Laval, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Virgil & Liana Vancea.

Frinculescu, Petra Antonia, daughter of Costin & Alina C.I. Frinculescu, Maspeth, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Dr. Horia & Madalina Anca Vlase.

Gurau, Alexandra, daughter of Mircea D. & Victoria D. Copanschi, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Ion & Beatrice Pop.

Hibbert, Darius Iulian, son of Christopher G. & Veronica A. Hibbert, White Plains, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mihai Anghelina.

Iliescu, Matthew Alexander, son of Gabriel & Maria C.M. Iliescu, Pierrefonds, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Florian & Carmen Petre.

Ivanescu, Mark Alex Ioan Theodor, son of Cristian & Anamaria S. Ivanescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Vincentiu Tipu.

Jennings, Ian Rares, son of Jason B. & Andrea B. Jennings, Manhattan, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Nicoleta Singer.

Kon, Nathan Christopher, son of Matti & Veronica E. Copil, Manhattan, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Mihaela Copil.

Lowe, Stefan Niklas, son of Steven & Raluca R. Lowe, Waterford, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Stefan & Luminita Pop.

Machtoub, Timothy Ayappa, son of Ghassan Machtoub & Michelle Dumitriu, Val Marin, QC. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Alexander Dumitriu.

Marinescu, Adrian, son of Florin & Alexandra Marinescu, Ajax, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Bogdan & Monica Cristea.

Mastacan, David Ioan Florin, son of Ion & Roxana V.

Mastacan, Blainville, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Stefan Florin Stoleru.

Mazat, Bianca Isabella, daughter of Hristu & Alisa G.C. Mazat, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Laurentiu & Simona J. Mazat.

Mendes, Amelie Victoria, daughter of Mario & Laura G.M. Mendes, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Sergius & Mihaela Marin.

Mitrana, Victor Gabriel, son of Dumitrel C. & Anca R.C. Mitrana, Laval, QC. St. Andrew, Laval, QC. Godparents: Ovidiu & Sanda Popa.

Negrea, Tessa Maria, daughter of Daniel M. & Luis Elena F. Negrea, Vaughan, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Iulian & Geacilda Ostache.

Pop, Alexander Ciprian, son of Ciprian & Dana H. Pop, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Paul Samarghitan.

Popa, Michael Alexander, son of Mihai Popa & Maria Popa-Musta, Yonkers, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Nicolae & Ruxandra Nisipeanu.

Rascanu, Matthew, son of Cristian & Florica L.B. Rascanu, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Alexandru & Cristina Arning.

Reese, Christian William, son of Eric & Maria M. Reese, Westchester, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Patrick J. Rustandy and Elena Raluca.

Roman, Andreea Bianca, daughter of Ioan & Cristina C. Roman, Laval, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Mircea & Victoria Chiriac.

Roman, David Alexander, son of Mihai & Ana A.P. Roman, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Liviu & Cristiana Sturzu.

Rusu, Edward Daniel, son of Constantin & Monica C. Rusu, Laval, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Ciprian & Corina Mesaros.

Sams, Emily Ann, daughter of Charles & Daniela F. Sams, Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Viorel & Rodica Bara.

Sarca, Paul, son of Catalin D. & Mihaela I.H. Sarca, Cote-Saint-Luc, QC. St. Andrew, Laval, QC. Godparents: Rev. Fr. Dan & Psa. Oana Nicolau.

Santos-Ramascanu, David Augusto, son of Amadeu Santos & Nadia Ramascanu, Bradford, RI. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Psa. Anca Morar.

Solescu, Adelina Maria, daughter of Mihai & Adina G. Solescu, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Stelian & Corina Baciuc.

Stanescu, Michael Felician, son Gabriel & Lavinia D. Stanescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Michaelle Geta and Felix Iancu.

Stoica, Matei Alexandru, son of Dragos I. & Roxana D. Stoica, Orange, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Francisc & Mona Sas.

Tico, Jordana Maria, daughter of Raul T. & Ioana L.B. Tico, Ocala, FL. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Joe & Alina Galvao.

Tole, Christina Sofia, daughter of Alexandru A. & Monica C.B. Tole, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Calin & Andrea Dragoiescu.

Today, Alissia, daughter of Cosmin & Oana M.T. Tordai, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Cristian & Miruna Pamfil.

Tudoran, Matei Vlad, son of Marius & Monica C. Tudoran, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Constantin & Marilena Isacescu.

Usurelu, Luca Andrei, son of Gabriel & Iuliana B. Usurelu, Woodbridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marian & Mirela Ruiulescu.

Ziu, Mihail John, son of John A. & Elena M. Ziu, Burke, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparent: Andrew Podolak.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Balzer, Patricia K., Falls Church, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. David Subu.

Evenson, Elizabeth Alexandria, Regina, SK. St. Nicholas, Regina, SK. Rev. Fr. Ionut Maerean.

Maurer, Simeon Harry W., Plymouth, MI. St. Raphael of Brooklyn, Detroit, MI. Rev. Fr. Leonte Copacia.

Vidal, Anna Mikula, Triangle, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. David Subu.

MARRIAGES

Ciobotariu, Remus and Renata Tanasescu, Highland Park, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mihai N. & Laura M. Ionescu.

Ciociu, Vasile and Anna Vidal, Triangle, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Godparents: Rev. Fr. Claudiu & Psa. Ionela Lutai.

Frinculescu, Costin and Alina Cristina Ionescu, New York, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Gratian & Anca Salaru.

Goddard, Nathaniel Clark and Sarah Christine Surducian, Murfreesboro, TN. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: Janet Clarey.

Iancu, Manole and Mariana Fadei, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Vali & Adriana Trasca.

Lisneanu, Liviu and Marissa Guevarra, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Gabriel & Daniela Elena Scarlat.

Milos, Sebastijan and Gabriella Benga, Glendale, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Danijel & Loretta Lelea.

Simion, Florin Lucian and Maria Gabriela Radulescu, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Cristian & Mariana Irimia.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Diaconescu, Irina, 86. Ascension, Montreal, QC.

Nicula, Dragos, 48.
Sts. Michael & Gabriel, Orlando, FL.

Nikolice, John, 59. St. John, Kitchener, ON.

Nutu, Elena, 62. St. John, Kitchener, ON.

Oprisu, Nicholas George, 84.
Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN.

Savu, Helen Pinte, 88. St. Elias, Ellwood City, PA.

Spiech, Florence, 80. Holy Trinity, Youngstown, OH.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Maria Pincu, Santa Monica, CA	\$1,000.00
M/M Viorel Predescu, Granada Hills, CA	\$500.00
Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI	\$250.00
Doina Speriosu, Jamaica Estate, NY	\$200.00
(IMO Dr. Simon V. Speriosu)	
Marie Ficken, McLean, VA	\$200.00
George & Vivian Radu, Philadelphia, PA	\$100.00
Mary Rugh, Ellwood City, PA	\$100.00
John & Mary Vilcu, Griffin, SK	\$100.00
Elena Rodica Bogdan, Gloucester, ON	\$50.00
Psa. Eugenia Cerghizan, Vadnais Heights, MN	\$50.00
Frances Nasea, Redford, MI	\$25.00
Zamfira Posteuca, Wilmette, IL	\$25.00

GENERAL DONATIONS

St. George Cathedral, Regina, SK	\$283.00
(In Honor of V. Rev. Fr. Dan Nenson's retirement)	
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI	\$30.00
Helen Bugariu, Grosse Pointe Woods, MI	\$25.00
Anna Serbu, Detroit, MI	\$25.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$20.00
Sophie Votta, Warren, MI	\$15.00
Iustina Cantor, Commerce Twp., MI	\$10.00
Cristian C. Pol, Livonia, MI	\$5.00

MEMORIAM

Sandy Cotosman, Addison, IL	\$1,000.00
(IMO Cornel Cotosman)	
V. Rev. Fr. Laurence & Psa. Anita Lazar, Southfield, MI	\$100.00
(IMO Dita Sandru)	
Rev. Fr. Panteleimon Stanciu, Canton, OH	\$80.00
(IMO John Streza)	
Dr. & Mrs. Virgil Tirmonia, Canton, OH	\$50.00
(IMO Rev. Fr. Eugen Lazar)	

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

St. George Cathedral, Regina, SK	\$10,380.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$5,140.00
St. Mary, St. Paul, MN	\$5,760.00
St. John the Baptist, Woonsocket, RI	\$4,040.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$2,500.00
Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN	\$1,857.00
Holy Cross, Hermitage, PA	\$1,700.00
St. Nicholas, Troy, MI	\$1,700.00
(2006)	
Annunciation, Walker, MI	\$1,680.00
St. Andrew Mission, Laval, QC	\$1,560.00
St. Stephen Mission, Clearwater, FL	\$1,380.00
Holy Cross Mission, London, ON	\$1,260.00
St. John, Denver, CO	\$1,200.00
St. Nicholas, Troy, MI	\$1,000.00
(2007)	
St. George, Dysart, SK	\$840.00
St. Mary of Magdala Mission, Houston, TX	\$600.00
St. Philothea Mission, Hagerstown, MD	\$270.00
St. Dimitrie, Monroe, CT	\$180.00
St. George, Toronto, ON	\$120.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$60.00
St. Dumitru, New York, NY	\$60.00

HIERARCHS TRAVEL FUND

Sts. Michael & Gabriel, Palm Springs, CA	\$400.00
St. Anne, Claremont, CA	\$359.70
Holy Cross, Hollywood, FL	\$300.00
St. Mary, Elmhurst, NY	\$300.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

St. Anne, Pomona, CA	\$200.00
National AROY	\$100.00
(IMO V. Rev. Fr. Constantin Tofan)	

DEPARTMENT OF RELIGIOUS EDUCATION

(Camp Vatra)

National AROY	\$100.00
(IMO Cornel Cotosman)	
National AROY	\$100.00
(V. Rev. Fr. John Surducan)	

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT

(ACE) FUND

James & Patricia Giftos, Grosse Pointe Shores, MI	\$500.00
St. Anne, Claremont, CA	\$500.00
V. Rev. Fr. & Mrs Gabriel Ashie, Orange, CA	\$100.00
Drs. Andrei & Evelyn Nemoianu, Pittsburgh, PA	\$100.00

Young Men's Retreat

Cont. from page 11

time. We used the majority of it playing ping-pong and various games. The game room had ping-pong, pool, foosball, air hockey, and a pinball machine. Good times were had by all.

After our free time, Justin Joseph (a student at John Carroll University) talked to us for a while about living the Christian life. The highlight of this talk was hearing about a "silent retreat" that Justin took for eight days where he wasn't allowed to talk. Except for like 30 minutes a day to talk with the retreat director, they did not talk for eight days! A few of us were actually interested in doing something similar - I don't think I have to point out the irony here. We'll see what happens.

We had another small break and then Fr. Calinic was brave enough to do an anonymous question and answer session. He answered all of our questions with wisdom and grace, and I can assure you that I will never give my own Q&A.

After this we had Vespers followed by dinner. Then we were given more free-time for a ping-pong tournament and various other games that we made up. After our tournament, we watched an inspiring and informative video on the Shroud of Turin. In the morning, we went to Holy Cross in Hermitage, PA for Liturgy. They were gracious enough to feed us after the service, and then we were on our way home.

Many thanks to Fr. Calinic for sharing his time and wisdom with us. Thanks also to all the guys for going (and parents for paying). Hopefully, we can do another retreat sometime soon.

Brilliance ... *Cont. from page 6*

"Will the Orthodox be ready for the coming tsunami of interest?" asked Fr. Pat Reardon, toward the end of the Conference.

With blessings like these fine, divinely inspired people... one has hope.

"It's His Church, and He will take care of it," Archbishop Nathaniel of Detroit has always told us on the board of St. Andrew House. Witnessing the gathering of these remarkably talented people, there can be no doubt of that.

Among other things, we learned that "Unity" creates Evangelism, and Evangelism creates "Unity."

Work and Pray for Unity – for no other reason than because it's the ONLY way we will ever evangelize this continent!!!

Dean Calvert

The Faith ... *Cont. from page 7*

St. Andrew House Center for Orthodox Christian Studies was founded in 2001. Its mission is to promote the Orthodox Christian faith by word and example through formal instruction, worship and good works. It exists to serve the Orthodox clergy and faithful of metropolitan Detroit and to be a symbol of the unity of the faith. For further information, visit www.orthodoxdetroit.com.

A Graceful ... *Cont. from page 8*

After these words, he blessed my wife and me, said goodbye, and left. It was not a very long pastoral visit, but its memory is everlasting for me.

This pastoral visit was the best one I had my whole life. It set me on the right track as a very young and inexperienced priest and gave me great encouragement, and its effects have lasted for the duration of my ministry. In fact, just last summer at the Church Congress, having been troubled in my heart, confused in my mind and discouraged in my faith, I visited Archbishop Valerian's grave. I wept and asked him (I prayed to him) for guidance. He once again, from the blessed place where he is, looked down on me and brought peace and encouragement into my heart. I knew then and I know now that any time I am in need, he is there for me to help me, to advise me, and most of all, to encourage me.

Any time I feel reserved or hesitant about making a pastoral visit, I remember Archbishop Valerian's pastoral visit with me, and I boldly go and visit. I know that I do not need to say much, but I just need to be there. Showing that I am concerned is enough most of the time. If I can bring only a small part of the pastoral grace to my pastoral visits that His Eminence brought to me with his visit, I would be greatly pleased.

Father Cornel Todeasa

A.R.F.O.R.A. CONGRESS CONVOCATION

In conformity with Article II, Section 2 of the By-Laws, we hereby convoke the

59th ANNUAL ARFORA CONGRESS

+NATHANIEL, Archbishop

Adela Price
President

Eugenia Tirmonia
Secretary

JUNE 1-3, 2007

Hosted by: Holy Trinity Romanian Orthodox Church, 626 Wick Ave, Youngstown, OH 44502
Phone (330) 746-5397.

Schedule of Events

Friday, June 1

3:00 pm – 5:30 pm

Executive Board Meeting
at Hampton Inn –
Belmont Ave

6:00 pm – 9:00 pm

Registration/Reception
for Clergy, Preotese,
Delegates and Past
Presidents at Hampton Inn

Saturday, June 2

8:00 am – 9:00 am

Breakfast and Registration
at Holy Trinity

9:00 am – 12:00 noon

Congress Session begins

12:00 noon – 1:00 pm

Lunch

1:00 pm – 1:30 pm

Guest Speaker

1:30 pm – 4:00 pm

Congress Reconvenes

4:15 pm – 5:15 pm

Parastas / Great Vespers

5:30 pm – 6:00 pm

Photographs in Church

6:00 pm – 9:00 pm

Dinner & Program

Sunday, June 3

9:00 am

Matins

9:45 am

Entrance / Vesting of
Hierarch

10:00 am

Hierarchal Divine Liturgy

12:30 pm

Brunch and Farewell

Hotel: Hampton Inn – Youngstown, 4400 Belmont Ave. (Rt 193), Youngstown, OH 44505, Phone: (330) 759- 9555.

Directions: See page 169 of the Solia Calendar 2006 or go to <http://www.roea.org> and click on Parish Directory.

SCRISOARE PASTORALĂ LA SF. PAȘTI 2007

+ NATHANIEL

Din milostivirea lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Detroitului și al Episcopiei Ortodoxe Române din America

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai

Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite,

Har, Milă și Pace de la Dumnezeu, iar de la noi

părintească dragoste și arhieresti binecuvântări.

“Au nu știți că toți câți în Hristos ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci, ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, - pentru că, precum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții; Căci dacă ne-am unit împreună cu El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și ai învierii Lui.” Romani 6:2-5.

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

Iubiți credincioși,

Ce cuvinte frumoase ne-a adresat Sf. Ap. Pavel; ce expresii ale nădejdii și dragostei: “Dacă ne-am unit împreună cu Hristos... atunci vom fi părtași și ai învierii Lui!” Să repetăm dar acest avertisment: “Dacă ne-am unit împreună cu Hristos!”. Aceasta înseamnă că viața veșnică nu este ceva care poate fi obținut de noi înșine, ci este un dar prin Iisus Hristos și numai prin El.

Născuți fiind din părinți trupești, intrăm într-o existență lumească efemeră; renăscuți din apă și din Duh, intrăm într-o existență veșnică. “Toți câți în Hristos ne-am botezat, în Hristos ne-am îmbrăcat!” (Galateni 3:27). Prin botez noi devenim “mici Hristoși”, adică creștini. Hristos ne primește pe noi în viața Sa, în moartea Sa, dar și în învierea Sa. Trăim cu această nădejde, că precum El a înviat din morți cu mărire și cu cinste, și noi, în ziua de apoi, ne vom ridica la viață veșnică. De aceea suntem chemați să trăim o nouă viață aici și acum, pe pământ, dar nu numai o simplă viață nouă pământească, ci o viață pământească total schimbată, o nouă viață care să ne introducă în viața veșnică a împărăției ce va să vină. Exprimăm această nouă viață în Hristos în rugăciunea dinaintea citirii Sfintei Evanghelii: “Pentru că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule...”, însemnând că atât trupurile cât și sufletele noastre sunt destinate pentru viața veșnică prin prezența și lumina aduse de către Domnul, Dumnezeu și Mântuitorul în templul trupurilor noastre.

Dacă Domnul nostru Iisus Hristos nu ar fi acceptat să moară de bună voie pe cruce pentru noi, atunci nu ar fi fost înviere. Înălțându-se pe cruce, Mântuitorul a călcat cu moartea pe moarte prin însăși moartea Sa, iar după trei zile, pentru că El este de asemenea, Dătătorul de viață, a înviat din morți, ridicând împreună cu El pe toți cei care aleg să intre în mormânt, “în unire” cu El. Pentru a intra în mormântul Său, noi trebuie să dorim să fim în unire cu El și fiind uniți cu El, să trăim cu El, prin El și pentru El, trecând peste păcatele din viața noastră prin harul Său și trecând peste rezultatele morții spirituale și fizice.

Sf. Clement Romanul în prima sa Epistolă, scrisă în anul 96 d.Hr. (36:1 și următoarele) ne îndeamnă: “Aceasta este calea, dragi prieteni, în care ne aflăm mântuirea: Iisus Hristos, marele preot al jertfelor noastre, Apărătorul și Ajutătorul slăbiciunilor noastre. Prin El, privim către înălțimile cerurilor. În El, vedem reflectată imaginea pură și transcendentă a lui Dumnezeu. Prin El, ochii inimilor noastre au fost deschiși. Prin El nebulia și întunericul înțelegerii noastre a izvorât la lumină. Prin El, Stăpânul a dorit să gustăm cunoașterea veșnică.”

De aceea, este prin Hristos și în Hristos, faptul că noi ne ridicăm din morți, dar în același timp este prin El și în El, faptul că viața noastră prezentă are sens. Întrucât, ca Fiu al lui Dumnezeu, El ne descoperă cunoașterea celor nemuritoare și ne transmite viața Sa dumnezeiască în Sfânta Treime. El este Acela care deschide ochii noștri pentru a-L vedea pe Dumnezeu: “Nu este în puterea omului să-L vadă pe Dumnezeu, la Care oștile îngerești nu cutează a căuta...” (irmosul cântării a noua de la slujba înmormântării), ci, în unire cu Hristos El “ne dă nouă, în veacul de acum, cunoaștința adevărului Său și, în cel ce va să fie, viață veșnică ne dăruiește.”

Oare de ce intrăm în mormânt să-L însoțim pe Hristos în moarte dacă nu ca să primim ceva mai înalt, mai mare și mai de preț decât această viață pământească și moarte trupească? Intrăm în mormânt pentru a ieși din el cu darul vieții veșnice! Nimeni nu merge de bunăvoie la suferință decât dacă știe că are de câștigat ceva de pe urma ei, și astfel, acceptând să fim botezați în moartea lui Hristos, Îl însoțim de bunăvoie pe Hristos în moartea Sa, pentru a-L putea însoți cu adevărat în darul vieții veșnice.

Ascultați cuvintele Sf. Ignatie, Episcopul Antiohiei, de dinaintea martiriului său din anul 110 d. Hr.: “Pentru noi a suferit El toate acestea, pentru a ne mântui. Și a suferit cu adevărat, tot așa cum, cu adevărat S-a ridicat din morți. Nu este precum au spus unii că suferința sa a fost numai o închipuire. Ei sunt o închipuire! Eu cred

și sunt convins că și după înviere Hristos a fost în trup. Căci, cu adevărat, când S-a arătat lui Petru și Apostolilor Săi, le-a spus: "Apropiați-vă, pipăiți-Mă și vedeți că duhul nu are carne și oase cum Mă vedeți pe Mine având." Și ei îndată L-au atins și s-au convins, atingând trupul Său. Pentru aceasta, Apostolii au disprețuit chiar și moartea, și s-au arătat biruitori asupra ei." (Epistola către Smirneni I: 2 – II: 3)

A fost și este această credință, această convingere că, Hristos a murit pe cruce, a fost îngropat pentru trei zile și a înviat din morți, credința care a convins pe Ucenicii Săi cu adevărat că viața Sa, faptele, cuvintele, minunile și făgăduințele Sale au fost de la Tatăl și că Dumnezeu Tatăl a adus mărturie prin Unul Născut Fiul Său, prin Învierea Lui din morți. Aceeași credință l-a întărit pe Sf. Policarp al Smirnei în arenă unde a mărturisit pe Hristos ca pe Dumnezeu Cel Viu: "Te binecuvintez, pentru că m-ai învrednicit în această zi și în acest ceas să fiu numărat cu martirii în potirul Hristosului Tău pentru învierea la viață veșnică!" (Martiriul Sf. Policarp 14: 2).

Așa este și așa a fost de-a lungul veacurilor și continuă în zilele noastre și va continua să fie până la venirea a doua a Domnului – credincioșii au mărturisit patimile și moartea Domnului nostru Iisus Hristos și în unire cu El, au așteptat să fie ridicați din morți. De aceea, mii după mii în secolul XX au mărturisit cu sângele lor credința în învierea lui Hristos și credința că și ei, la sunetul trâmbiței, vor fi ridicați dintre cei morți.

Iubiți credincioși,

Cunoaștem viețile sfinților după care am primit nume și după care le-am dat nume copiilor noștri. Știm că sfinții sunt bineplăcuți lui Dumnezeu în toate timpurile. Știm, de asemenea, că viețile noastre sunt bineplăcute lui Dumnezeu, dacă viețuim în unire cu Hristos. Tatăl este mărit de lucrările Fiului pe pământ și Sfântul Duh ne împuternicește să chemăm numele Domnului pentru mântuirea noastră. Dumnezeu nostru din ceruri este mărit prin viețile noastre, dacă trăim în unire cu Fiul Său, Iisus Hristos. "Lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să preaslăvească numele Tatălui vostru în ceruri." (Matei 5:16).

Viața pe care o avem în unire cu Hristos nu este ceva teoretic, ci este adevărata viață. Avem o singură viață. Așa precum viața Sa în trup pe pământ a fost actuală și reală prin Nașterea Sa din Sfânta Fecioară Maria, tot astfel și Învierea Sa cu trupul a fost reală și nu teoretică așa precum cred unii. Pentru a putea să trăim această viață în Hristos, împreună cu Domnul Înviat, El ne-a dăruit Trupul și Sângele Său ca hrană și de aceea Sf. Ignatie al Antiohiei afirmă: "Tot la fel și trupurile noastre care sunt hrănite cu Trupul și Sângele Domnului și apoi se vor întoarce în pământul din care au fost luate, prefăcându-se la loc în pământ, se vor ridica la timpul cuvenit, când Cuvântul lui Dumnezeu le va binecuvânta cu învierea pentru slava lui Dumnezeu Tatăl. Pentru că El este Cel care dăruiește celor muritori, nemurirea și Care dăruiește celor stricăcioase, darul nestricăciunii." (Adversus Haeresus – Împotriva ereziilor, 18: 2)

Iubiți credincioși,

Sărbătorim biruința Vieții asupra morții, a Luminii asupra întunericului. Este sărbătoarea întregii omeniri de la Adam și Eva până la a Doua Venire a Lui Hristos. Dar nu este o simplă dată memorială, un alt eveniment din calendar. Astăzi, noi stăm împreună cu Sfânta Fecioară, cu Sf. Apostoli și Ucenici care Îl îmbrățișează pe Domnul, care se împărtășesc împreună cu El, care exclamă unul către altul: "A Înviat Domnul!" Sărbătoarea noastră nu trebuie să fie o sărbătoare a îmbuibării trupurilor noastre cu mâncarea și băutura acestei lumi, ci o sărbătoare a împărtășirii cu de viață dătătorul Trup și Sânge al Domnului nostru Iisus Hristos care s-a vărsat pentru viața lumii. Trebuie să ne împărtășim în această zi cu Trupul și Sângele Domnului, la această Sărbătoare a Sărbătorilor și Praznic al Praznicelor, pentru a fi în unire cu Hristos Cel Înviat. De aceea repetăm Cuvântul de învățătură al Sf. Ioan Gură de Aur în care ni se spune că Domnul Hristos ne cheamă pe toți la această masă festivă, la acest banchet, să ne împărtășim din Mielul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, care a fost pus mort în mormânt, dar a biruit moartea prin Învierea Sa.

Astfel punându-ne nădejdea în Hristos, intrând în mormântul Său, ieșind din acesta în lumina vieții veșnice, trebuie să trăim o nouă viață în Hristos, avându-L pe Hristos locuitor al inimilor noastre, prin împărtășirea cu Însuși Trupul și Sângele Său, ca hrană pentru viața aceasta și pentru cea veșnică, pentru ca să putem spune împreună cu Sf. Apostol Pavel: "Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi s-a gătit cununa dreptății, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci tuturor celor ce au iubit arătarea Lui." (2 Timotei 4: 7-8), adică învierea la viață veșnică.

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

Primiți dragostea noastră părintească și binecuvântări arhieresti către cei de aproape și către cei de departe.

+ Nathaniel

+NATHANIEL, Arhiepiscop

CUVÂNT DE SUFLET

Martie 2007

Crucea Domnului, Semnul Biruinței, al Jertfei și Învierii

Învieea Mântuitorului a urmat jertfei Sale. Domnul Hristos i-a muștrat pe cei doi ucenici care mergeau spre Emaus pentru necredința lor în înviere și a zis așa: "O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți toate câte au spus proorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa?" Luca 24;25-26. Deci, iată, Domnul Hristos Însuși face legătura între jertfă și înviere, așa încât Crucea Mântuitorului Iisus Hristos cuprinde și învierea, este și semn al biruinței, nu este numai semn al neputinței, nu este numai semn al jertfirii, nu este numai semn al iubirii, nu este numai semn al smereniei Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ci este și semn al biruinței.

Sunt unii creștini care nu-s cinstitori ai Sfintei Cruci și spun că Crucea a fost unealtă de chinuire, deci nu trebuie cinstită. Binențeles că nu este o credință ortodoxă aceasta. Noi, ca ortodocși, suntem cinstitori a Sfintei Cruci chiar dacă pe ea S-a răstignit Domnul Hristos, căci știm că Domnul a vrut să se răstignească, și știm că Domnul Hristos a rânduit cum să-și pomenească jertfa Lui. Și dacă Domnul Hristos a rânduit să-și pomenească jertfa și a spus: "acestea să le faceți întru pomenirea Mea." Înseamnă că El vrea să fie pusă în atenție jertfa Lui, iubirea Lui jertfitoare, smerenia Lui, care ține de Sfânta Cruce și totodată de Învieea Lui. De aceea zicem noi: "Crucii Tale ne închinăm Hristoase, și Sfântă Învieea Ta o lăudăm și o mărim; că tu ești Dumnezeu nostru, afară de tine pe altul nu știm, numele Tău numim." Și, ca și când n-am fi mulțumiți numai noi ca persoane singurate să aducem cinstire Crucii Mântuitorului zicem mai departe: "Veniți toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos, că iată a venit, prin Cruce, bucurie la toată lumea".

Deci, îndemnăm pe toți credincioșii ca, împreună cu noi, să fie închinători ai Învierii Domnului nostru Iisus Hristos și spunem îndată: "Că iată, a venit, prin Cruce, bucurie la toată lumea". Bucuria învierii nu putea veni dacă nu era jertfa Mântuitorului, dacă nu era Crucea Mântuitorului.

Deci iată, încă o dată legătura între înviere și răstignire, încă o dată pomenirea biruinței Mântuitorului nostru Iisus Hristos asupra morții. Sunt toate acestea ale Sfintei Cruci, de aceea e firesc ca noi să avem în vedere Sfânta Cruce a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și să-I aducem cinstire. De ce? Pentru că e în legătură cu Domnul Hristos. Noi, când ne gândim la Domnul Hristos, ne gândim și la toate cele care au fost în legătură cu El. Noi nu cinstim Crucea ca obiect, ci o cinstim ca Cruce a Mântuitorului, în care este cuprinsă jertfa Mântuitorului, iubirea Mântuitorului față de Dumnezeu și față de oameni. Sigur că, dacă n-ar fi înviat Domnul Hristos, Crucea n-ar fi fost cinstită de noi, dar pentru că Domnul Hristos a Înviat și în cruce se cuprinde și învierea, toate acestea noi le cinstim. Și Sfânta noastră Biserică ne ajută să cinstim tot ce ține de Domnul Hristos, ne ajută prin rânduielile ei, ne ajută prin sărbătorile

ei. Iată, avem sărbătoare în care e pusă înaintea noastră, în conștiința noastră, avem sărbătoare așezată în inima noastră, Crucea Domnului nostru Iisus Hristos. Sărbătoarea acesta este pomenită de fiecare dată în duminica a treia din Sfântul și marele Post al Paștelui și închinată Sfintei Cruci, și mai avem o sărbătoare dedicată Sfintei Cruci a Domnului- "Înălțarea Sfintei Cruci" la 14 septembrie, și mai avem o cinstire a Sfintei Cruci la 1 august. Apoi, suntem cinstitori ai Sfintei Cruci în fiecare miercuri și vineri, aproape în toate miercurile și vinerile de peste an, când pomenim jertfa Domnului Hristos.

Iubiți credincioși,

Fiecare dintre noi are o cruce de dus în lumea aceasta, și fără îndoială când pomenim de crucea omului ne gândim la suferință. Și atunci am putea zice că crucea omului este partea de suferință legată de viața omului. Și asta este, dar nu-i numai asta pentru că toți oamenii au de suferit. Sigur că atunci când Domnul Hristos a spus cuvintele "Cel ce voiește să vină după Mine, să-și ia crucea sa", s-a gândit la riscul de a fi creștin. La aceasta s-a gândit. Și au existat vremuri când erai prigonit dacă erai creștin.

Deci Domnul Hristos când a zis "să-și ia crucea sa" a avut în vedere riscul de a fi creștin, necazurile care puteau urma din faptul că cineva știe că ești creștin. Riscul acesta îl are în vedere Domnul Hristos. Și mai zice Domnul Hristos, că oricine va voi să-și mântuiască viața pământească va pierde cele întru veșnicie, nu va avea parte de mântuire. Dar cine va pierde sufletul pentru Mine, îl va câștiga, zice Domnul Hristos și pune apoi în față valoarea sufletului față de lumea întreagă și zice: "Ce ar putea da omul în schimb pentru sufletul său? Ca de va câștiga omul toată lumea aceasta, iar sufletul și-l va pierde, la ce-i va folosi?" (Mt.16-26)

Deci, iubiți creștini, care este crucea omului? Să ne lămurim.

Este partea de osteneală pe care trebuie să o facă omul ca să se depășească pe sine însuși, să fie mai bun, să fie păzitor al poruncilor lui Dumnezeu. Așadar, "cel ce vrea să vină după Mine, să se lepede de sine" (Mt.16,24), că dacă nu te lepezi de tine însuși, adică de comoditatea ta, de patimile care sunt asupritoare pentru tine, dacă nu te lași de acestea, nu poți să-ți iei crucea, nu poți să urmezi Domnului Hristos purtându-ți crucea.

Așa că, dacă noi astăzi suntem cinstitori ai Crucii, fiind sărbătoarea Sfintei Cruci, oricând ne aducem aminte de ea, atunci trebuie să fim și purtători de cruce, să fim și cinstitori ai Crucii pe care ne-a dat-o Domnul Hristos, pe care ne-a dat-o Dumnezeu, fie că ea este parte de suferință rânduită nouă pentru mântuirea noastră, fie că este doar parte de osteneală, parte de efort, de a deveni mai buni.

Așa suntem cu adevărat cinstitori ai Sfintei Cruci, când ne luăm crucea noastră, când la Crucea Domnului aducem crucea omului.

Cont. la pag. 24

CUVÂNT DE SUFLET

Aprilie

Paștile Domnului, Paștile!

Viața Bisericii și implicit viața creștinilor ortodocși este o continuă călătorie cu Hristos, prin Sfintele Taine spre înviere. Postul Mare sau Postul Sfintelor Paști a constituit așadar pentru noi un binecuvântat prilej de a ne desăvârși, de a ne rupe de preocupările strict materiale și de a descoperi astfel profunzimea urcușului spiritual spre slăvita înviere a Domnului. A trebuit să ne nevoim prin rugăciune, prin post, prin fapte bune deoarece drumul spre trăirea cu adevărat a minunii învierii Domnului trece prin propria noastră înviere la o viață nouă, la o viață călăuzită de virtuțile creștine, la o viață plină de responsabilitate față de semenii noștri.

E bine să ne reamintim că pregătirea noastră pentru întâmpinarea învierii Domnului nu ține doar de perioada Postului Mare. Fiecare zi de duminică este în Biserică o zi a învierii Domnului, și acest fapt reiese cu claritate din Vecernia din fiecare sâmbătă, în care cântăm săptămânal troparul învierii glasului de rând, din slujba Utreniei de duminică, unde cântăm Binecuvântările învierii, etc. Deci starea de înviere e trăită mereu de credincioși în Tainele Bisericii și fiecare zi de duminică este pentru creștin un Paște.

Dincolo deci de caracterul permanent pascal al cultului Bisericii Ortodoxe, Biserica ne cheamă în fiecare an să ne asumăm într-un mod mult mai profund trăirea învierii Domnului și propria noastră înviere la o viață curată, lipsită pe cât se poate de păcate. Să ne oprim pentru un moment și să realizăm că adevăratele bucurii și împliniri ale omului sunt acelea obținute prin efort, prin nevoință, iar experiența umană dintotdeauna dă mărturie despre acest fapt. Și în Biserică, Postul Mare reprezintă pentru creștinul responsabil "o arenă" în care acesta se luptă cu armele nevoinței, prin post, prin descoperirea sensibilității textelor de slujbă, se luptă cu păcatul și cu sine însuși pentru a fi încununat cu laurii învierii...

Învierea Domnului este pentru noi "praznicul praznicelor și sărbătoarea sărbătorilor", este cea mai mare minune pe care Mântuitorul Hristos a făcut-o, restabilind verticalitatea firii și implicit accesul omului la mântuire, minune care deși a constituit un fapt istoric, real, relatat de Sfintele Evanghelii continuă să fie o taină pe care Hristos Domnul o săvârșește permanent în fiecare inimă creștină trează.

Secularizarea și depărtarea unor segmente ale societății globale de valorile profund creștine, nu trebuie să ne alarmeze, întotdeauna au existat indiferenți la taina învierii Domnului și a propriei lor învieri! Însă, preținsele descoperiri "arheologice", care mai sunt și "științifice", și care vin astăzi după mai bine de două mii de ani de la Slăvita înviere a Domnului, să ne spună că omenirea s-a hrănit dintr-un basm, sunt inacceptabile! Sfintele Evanghelii, care sunt și cărți cu caracter istoric, deoarece ne confirmă evenimente care s-au petrecut într-un timp și într-un loc concret dau mărturie despre netemeinicia "științificității" descoperirii "osemintelor lui Iisus".

Îngerul Domnului, prezent la mormânt le-a spus femeilor mironosițe: "Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit

îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut" (Mt 28,6), iar în alt loc citim: "Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus" (Mc 16,6). Sau: "De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea" (Lc 24, 5-6). Iată așadar că mormântul Domnului era cunoscut încă de pe atunci, nu l-au descoperit "cercetătorii" de astăzi... Îngerul Domnului ne spune în aceste două relatări exact acest fapt, că a existat un loc în care Domnul a fost pus după Răstignire, însă acum e gol "veniți de vedeți locul unde a zăcut" sau "iați locul unde l-au pus". Și mai spune ceva, că Mântuitorul Hristos a înviat cu adevărat! Că nu era cu puțință Ziditorului să nu fie triumfător asupra lumii, a materiei cu toate neputințele ei.

Recitind pericopele Sfintelor Evanghelii care relatează Învierea Domnului putem să desprindem anumite învățături sau concluzii cu privire la roadele învierii Domnului. Sfântul Evanghelist Ioan ne relatează că după înviere, Mântuitorul s-a arătat ucenicilor și le-a spus: "Luați Duh Sfânt; Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, vor fi ținute" (In 20, 22-23). Așadar iertarea păcatelor prin taina Sfintei Spovedanii este în Biserică rod al învierii Domnului. Doar acum Sfinții Apostoli au putut conștientiza ce înseamnă acest lucru. Înainte nu, și o spune același Evanghelist: "încă nu știau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți" (In 20,9), măcar că le spusese Domnul în repetate rânduri ce avea să se întâmple. Deci învierea a constituit pentru ucenicii Domnului momentul suprem de maturizare spirituală și de conștientizare a întregii lucrări mântuitoare a "Alesului inimilor lor", pentru care unii dintre ei și-au lăsat și casele și familiile și au pornit să-L urmeze pe smeritul Răscumpărător din Galileea, Care avea să schimbe lumea...

Pe lângă iertarea păcatelor ca rod al învierii Domnului, Mântuitorul ne-a dăruit și adevărată bucurie. Întâmpinându-le pe femeile mironosițe, Domnul le-a spus: "Bucurați-vă!" (Mt 28,9). Apoi, tot ca rod al învierii Domnului este și pacea, pacea cu Dumnezeu și cu noi înșine. Prezent în mijlocul ucenicilor, Domnul le-a spus: "Pace vouă!" (In 20, 26).

Darurile învierii Domnului sunt nenumărate și cu greu ar putea cineva cuprinde în cuvinte măreția acestui eveniment și cauzele sale pentru destinul omului și al universului, pentru că Învierea Domnului are efecte chiar și asupra firii neînsușite. Și aceasta o vedem încă din momentul Răstignirii, când "pământul s-a cutremurat" și s-a făcut "întuneric mare", cu alte cuvinte firea cea neînsușită s-a tulburat văzându-și Stăpânul răstignit...

Pentru că anul acesta Biserica Ortodoxă de pretutindeni sărbătorește 1600 de ani de la adormirea întru Domnul a Sf. Ioan Gură de Aur, consider potrivit să mă refer la anumite conotații pe care praznicul învierii Domnului le-a avut în conștiința acestui mare Părinte al Bisericii.

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Martie

Sfinții Mucenici Pavel, Iuliana și cei împreună cu dâșii 4 Martie

Sfinții Pavel, Iuliana și cei împreună cu dâșii au primit cununa muceniciei pe vremea împăratului Aurelian (270-275). Pavel, văzându-l pe împăratul Aurelian intrând în cetate, și-a avertizat sora că vin vremuri grele pentru creștini și și-a făcut semnul crucii. Împăratul, văzându-l că și-a făcut semnul crucii și înțelegând că este creștin a dat ordin să fie arestat și chinuit. Când Iuliana a văzut cât de rău este chinuit fratele ei, cu tot curajul l-a confruntat pe împărat, întrebându-l de ce-i chinuie fratele pe nedrept și la întrebarea împăratului i-a răspuns că și ea este creștină. Împăratul a încercat întâi să o amăgească promițându-i că dacă va jertfi zeilor o va lua de soție și-i va da multe averi, dar văzând că Iuliana nu renunță la creștinism a dat ordin să fie și ea chinuită la fel ca fratele ei. Și în timp ce era și ea chinuită, Pavel o încuraja și se ruga pentru dânsa. După un timp, văzând că acești doi frați stau puternici în credința lor, Aurelian "...a poruncit să aducă o căldare cu smoală și, punând foc dedesubt, să o fiarbă. Și fierbând smoala în căldare tare, încât nici nu era cu putință cuiva a se apropia, a poruncit să arunce într-însa pe Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana. Deci, aruncați fiind, și-au ridicat ochii lor la cer și într-un glas se rugau..." (Viețile Sfinților, Martie). Iar Dumnezeu le-a ascultat rugăciunea lor și smoala s-a schimbat în apă rece și cei doi au rămas nevătămați. Furios, împăratul a ordonat un alt chin, punându-i pe două paturi de fier arse cu cărbuni încinși și stropite cu untură încinsă, dar Dumnezeu i-a ajutat și de data aceasta să nu pățească nimic. Doi din cei ce-i chinuiau pe mucenici, văzând aceste minuni au crezut în Dumnezeu și au mărturisit aceasta, fapt pentru care Aurelian a dat ordin să li se taie capetele. Apoi i-a trimis pe cei doi frați în pușcărie. Și în timp ce noaptea se rugau, s-a făcut o lumină și îngerul Domnului a venit la ei, le-a dezlegat lanțurile și au apărut două paturi pentru a se odihni și o masă cu cele necesare pentru a mânca. Deci sfinții au mâncat, au lăsat la masa lor și pe ceilalți din închisoare, apoi s-au odihnit.

Și din nou au fost chemați spre a fi chinuiți. Unuia din cei ce-i chinuiau, pe care îl chema Stratonice, i s-a făcut milă să o bată pe sfânta Iuliana și i-a spus împăratului că nu este drept ca cei doi frați să fie bătuți. Întrebat de împărat dacă nu cumva și el e creștin, Stratonice a răspuns că acum a devenit și el creștin. Înfuriat, împăratul a ordonat să i se taie și lui capul.

După multe alte chinuri, Aurelian a dat ordin ca Iuliana să fie dusă la o casă de desfrânare și oricine vrea să o necinstească să facă aceasta. Iuliana s-a rugat la Dumnezeu și îngerul Domnului a venit să o apere și i-a orbit pe toți cei ce vroiau să intre la dânsa. Și bărbații, orbiți, își cereau iertare și se rugau de Iuliana să se roage la Dumnezeu să-i vindece. Iuliana s-a rugat la Dumnezeu și Dumnezeu i-a vindecat, iar ei au crezut cu toții în Domnul nostru Iisus Hristos și s-au creștinat.

Atât de mult au fost chinuiți cei doi frați încât poporul începuse să protesteze și temându-se să nu înceapă o

revoltă, împăratul Aurelian a dat ordin ca lui Pavel și Iuliane să li se taie capetele, iar trupurile să fie aruncate în afara cetății pentru a fi mâncate de animale. Dar animalele sălbatice în loc să le mănânce trupurile, le păzeau. Iar mai târziu creștinii au luat trupurile și le-au îngropat cum se cuvine.

Sfinții Mucenici Pavel, Iuliana și cei martirizați împreună cu dâșii se sărbătoresc în fiecare an pe 4 Martie.

Întrebări pentru părinți:

- Îi dăm noi sfintei cruci respectul și importanța cuvenită? Pavel știa că Aurelian este persecutorul creștinilor, dar nu s-a temut să-și facă semnul crucii în fața lui. Și noi, de ce ne temem sau ne rușinăm sau ne lenevim să facem semnul crucii când ne așezăm la masă cu familia noastră? Ne temem că o să rădă copiii noștri de noi? Păi, sigur că o să rădă, dacă nu ne-am îngrijit să-i învățăm importanța crucii și dacă am neglijat să le dăm acest scut de apărare în lumea asta nebună. Și când spun "lume nebună" nu glumesc. Citesc: "How Gay Marriage has Already Harmed Canada: ... [Dec. 21/05] Swinger Sex Clubs legalized in Canada " (Defend traditional marriage and family, Volume 2, Issue 2). Mi-e și rușine să traduc și să pun pe hârtie câte imoralități sunt premise și chiar legiferate ca "normale" în ziua de azi. Doamne, păzește-ne copiii că sunt inocenți și atâta luptă se duce pentru distrugerea lor! Îmi amintesc o vorbă din popor: "Fă crucea mare, că diavolul e bătrân!" Aurelian distrugea trupurile mucenicilor prin lovituri fizice. Societatea de azi distruge și trupurile și sufletele copiilor noștri prin decăderea morală. Să ne agățăm puternic de cruce pentru că numai ea ne mai poate salva. Să-i învățăm pe copii să-și facă semnul crucii dimineța, să-și facă cruce când ies pe ușă, să-și facă cruce înainte și după mese, să-și facă cruce înainte de culcare și ori de câte ori au nevoie de ajutor și ori de câte ori simt nevoia să o facă.
- I-am învățat pe copiii noștri aceasta? Nu prea. Dumnezeu să ne ierte că nu am făcut-o. Și Dumnezeu să ne ajute să-i putem învăța. Cât mai curând. Astăzi. Acum. Să nu amânăm nici măcar cu o zi, pentru că, în viața unui adolescent nu știi câte se pot întâmpla într-o singură zi.
- Cât de frumoasă e dragostea dintre frați! Cât de mult și-a iubit fratele sfânta Iuliana dacă a avut curajul să-l înfrunte pe împăratul care îl chinuia! Copiii noștri, se iubesc între ei? Ca toți copiii mici, probabil se mai ceartă puțin între ei, se mai împing, dar în final se împacă și se ajută unii pe alții? Dar noi i-am încurajat să se ierte unul pe altul și să se ajute unul pe altul? Dar noi, cum ne purtăm cu frații noștri? Nu cumva purtăm ură unii altora?
- Iuliana nu numai că i-a iertat pe cei care vroiseră să-i facă rău, dar la rugămintele lor s-a rugat la Dumnezeu pentru vindecarea acestora. Oare ne-am rugat noi vreodată pentru cineva care a încercat să ne facă rău?

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Aprilie

Cuviosul Teodor Sicheotul, Episcopul Anastasiopolei

22 Aprilie

Cuviosul Teodor Sicheotul s-a născut în Sicheia pe vremea împăratului Iustinian cel Mare. Când era mic, maica lui plănuia să-l trimită în armata împăratului, dar Sfântul Gheorghe i-a apărut în vis și i-a spus: "Pentru ce la un sfat ca acesta te-ai hotărât pentru fiul tău, o, femeie? Nu te osteni în zadar, pentru că împăratul cel ceresc are trebuință de fiul tău!" (Viețile Sfinților pe Aprilie). Maica lui s-a speriat crezând că va muri pruncul ei, neînțelegând adevăratul sens al acestor cuvinte. Copilul Teodor a luat aminte la un bătrân care ședea în casa lor, pe nume Ștefan, care era drept și credincios și care ținea posturi aspre și se ruga mult. De la acest bătrân a învățat el să se roage, să țină post și să meargă să se împărtășească. Și atât de mult se ostenea în post și rugăciune încât, când ieșea de la școală la prânz, în loc să vină acasă să mănânce, se ducea la Biserica Sfântului Gheorghe, se ruga, apoi se întorcea din nou la școală. Și după o vreme, noaptea, i se arăta Sfântul Gheorghe și mergea cu el la biserică să se roage. Și trezindu-se într-o noapte maica sa și negăsindu-l în pat, a luat și alte femei din casă și s-au dus la biserică să-l caute. Și aflându-l acolo, l-a luat de păr să-l ducă acasă și l-a bătut și noaptea care a urmat l-a legat în pat pentru a nu mai merge la biserică. Și pe când dormeau, maicii sale și celorlalte femei li s-a arătat în vis Sfântul Gheorghe și le-a spus: "Voi tăia capetele voastre dacă veți mai bate pe copilul acesta și veți opri venirea lui la mine." (Viețile Sfinților pe Aprilie). De atunci, mama sa nu l-a mai necăjit lăsându-l să postească cât vrea el și să meargă la biserică așa cum simțea el nevoia.

La vârsta de 12 ani, Teodor a avut o viziune minunată în care era încurajat să se nevoiască pentru a deveni bun. Luând chipul unui prieten de joacă, diavolul l-a tentat să sară de pe o stâncă înaltă. Copilul Teodor l-a spus celui care credea că este prietenul lui să sară el întâi. Diavolul a sărit și de jos îl îndemna și pe el să sară. Și în timp ce copilul Teodor se mira cum de prietenul lui, pe care îl știa foarte fricos, a avut curajul să sară, a apărut Sfântul Gheorghe și luându-l de mână i-a spus să nu sară pentru că cel de jos nu este prietenul lui, ci diavolul. Ducându-se la starețul Glicherie să-i ceară sfatul pentru o viață îmbunătățită, acesta a vrut să-l încerce. Și pentru că era secetă, acesta i-a sugerat să se roage împreună pentru ploaie. Și rugându-se copilul Teodor împreună cu starețul, Dumnezeu a dat ploaia atât de necesară pământului. La 14 ani, cu aprobarea familiei, și-a părăsit casa locuind într-o peșteră de lângă biserica Sfântului Gheorghe. Tânăr fiind, a scos diavolul dintr-un copil demonizat. Teodor a stat 2 ani îngropat într-o peșteră fără ca nimeni să știe unde este în afară de un cleric care mergea uneori să-i ducă pâine și apă. Apoi clericul a spus familiei unde se află și aceștia l-au scos de acolo foarte slăbit și bolnav. La vârsta de 18 ani, Teodor a fost hirotonit preot de către Episcopul Teodosie al Anastasiopolei. Influențate de viața Cuviosului Teodor, sora lui Teodosie, bunica și mătușa sa

au început a duce o viață în post, rugăciune și milostenie. Iar după moartea mătușii, sora și bunica s-au dus la mănăstire. Cuviosul Teodor s-a călugărit, și în jurul lui s-au strâns mulți călugări și s-a făcut o mănăstire mare lângă biserica Sfântului Gheorghe.

După un timp, Cuviosul Teodor, care devenise arhimandritul lavrei Sicheotul a fost luat cu sila și pus episcop al Anastasiopolei. Iar cu câțiva ani înainte de sfârșitul său a cerut voie să se întoarcă înapoi la mănăstirea sa. Cuviosul Teodor a făcut multe minuni și chiar cel ce a scris despre viața lui a fost născut cu ajutorul rugăciunilor acestui sfânt, părinții lui fiind neroditori înainte. Sfântul Mare Mucenic Gheorghe i s-a arătat în somn Cuviosului Teodor, înainte de a muri.

Cuviosul Teodor se sărbătorește pe 22 Aprilie în fiecare an.

Întrebări pentru părinți:

- Ne îngrijim și facem tot felul de planuri pentru copii noștri. Dar ne gândim noi oare la viitorul spiritual al copiilor? Ne îngrijim noi ca înainte de a deveni un bun inginer, un bun tehnician, un bun om de afaceri, să fie un bun creștin? "Deșertăciunea deșertăciunilor, totul e deșertăciune" spune Ecclesiastul. Bani îi câștigăm și îi cheltuim, mașinile le luăm și se învechesc, serviciul azi îl ai, iar mâine nu, dar ceea ce nu se pierde este credința, singurul statornic e Dumnezeu.
- Ne îngrijim noi să le dăm copiilor această avere nemăsurabilă care este credința, singurul ajutor statornic și la bucurie și la necaz? Și după cum unii îi învață pe copii să-și pună bani în bancă pentru viitor, îi învățăm noi pe copii să-și strângă averi în cer? Dar noi, înșine, care vom merge înaintea lor la Judecata cea dreaptă, ne-am îngrijit să ne strângem aceste "averi"?
- Copilul Teodor a învățat să se roage de la un bătrân care stătea în casa lor. Ce fel de oameni aducem în prezența copiilor noștri? Ce fel de prieteni aducem în casă? Dacă prietenii care vin la noi mănâncă și se îmbată până nu mai știu de ei, apoi încep să spună lucruri pe care nu ar trebui să le spună, copiii noștri vor învăța de la ei. Sau dacă vin să joace cărți, să ghicească în cafea, să bârfească, ce vor învăța copiii de la ei? Dar cu fumatul? Dacă prietenul nostru fumează în prezența copiilor și chiar se mai laudă cu asta, copilul ce va face? Nu vreau să acuz pe nimeni, sunt mulți cei căzuți în patimile băuturii, tutunului sau altele, mi-e milă de ei și trebuie să-i ajutăm, dar în același timp trebuie să fim atenți să nu devină "modele" pentru copiii noștri. Dacă totuși astfel de persoane nefericite vin în casa noastră, când discutăm cu copilul nu trebuie să criticăm persoana, ci să criticăm greșala. Ei ar putea să spună copilului: "Am făcut o greșală că m-am apucat de fumat, pe vremea mea nu se știa atât despre tutun, acum încerc să mă las de fumat." Am încercat să

Cont. la pag. 24

Educarea Creștină a Familiei

— Aprilie —

Cont. de la pag. 23

- invităm în casa noastră persoane care să-i influențeze pozitiv pe copii?
- Bătrânul Ștefan l-a învățat pe copilul Teodor să se roage, să țină post, să meargă la biserică și să se împărtășească. I-am învățat pe copiii noștri să se roage, i-am dus la biserică, i-am învățat, după puterile lor, să postească, i-am dus, dacă sunt peste 7 ani, să se spovedească și cu dezlegarea de la preot să primească sfânta împărtășanie?
  - Așa cum atât sora mai mică a lui Teodor cât și bunica și mătușa lui au învățat de la el cum să ducă o viață îmbunătățită, încercăm și noi să învățăm de la alții mai buni decât noi cum să devenim mai buni? Odată am văzut un copil aproape orb ducându-se să primească Sfânta Împărtășanie. Se citea pe fața lui atâta seninătate sufletească și atâta fericire că m-am rușinat de toate grijele mele mărunte și I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru acești copii atât de curați sufletește care, prin credința lor ne mai luminează și pe noi, păcătoșii.

Maica Preoteasă

Educarea Creștină a Familiei

— Martie —

Cont. de la pag. 22

Sau, am iertat din tot sufletul pe cei care ne-au făcut rău? I-am învățat pe copii să-i ierte pe cei ce le-au greșit? Am auzit nu de mult o expresie: "Eu iert, dar nu uit". Păi, ce fel de iertare este asta? Îl iert în sensul că nu îi dau una în cap, dar în sufletul meu îl urăsc și mai târziu, când îmi vine bine, atunci văd ce îi fac? Nu cumva i-am învățat pe copiii noștri acest fel de "iertare"? Dar noi, dacă ne uităm cinstit în sufletele noastre, câte persoane avem pe care nu le-am iertat total? Și atunci, cum putem spune "și ne iartă nouă greșalele noastre precum și noi iertăm greșelilor noștri"?

Să ne rugăm la Dumnezeu să ne dea puterea și să ne ajute de a ne curăța sufletul și de a ierta total pe cei ce cu știință sau fără de știință ne-au greșit cu cuvântul sau cu fapta, nouă sau copiilor noștri. Dumnezeu să ne ajute!

Maica Preoteasă

Cuvânt de Suflet

— Aprilie —

Cont. de la pag. 21

Pentru Sf. Ioan Gură de Aur, cea mai mare dovadă a învierii Domnului este faptul că "după moartea Sa, Domnul a arătat atâta putere, încât a determinat pe cei vii să treacă cu vederea și patrie și prieteni și rude și însăși viața lor pentru El și să prefere biciuiri și primejdii de moarte". Acestea spune Gura de Aur a Bisericii: "Nu sunt isprăvile unui mort închis în mormânt, ci ale Unuia înviat și viu".

Legat de trecerea Postului Mare, Sf. Ioan Gură de Aur spune: "Am lepădat povara Postului, dar n-am lepădat și rodul postului... A trecut osteneala nevoințelor, dar să nu treacă râvna faptelor bune...", cuvinte prin care suntem îndemnați să trăim învierea de după înviere, adică

permanenta noastră desăvârșire în Hristos Domnul.

Același mare Părinte al sec. al IV-lea ne spune că cele prin care diavolul ne-a învins pe noi, prin acelea și Hristos l-a învins pe el pentru noi: "Ascultă: Fecioară și lemn și moarte au fost simbolurile înfrângerii noastre. În adevăr, fecioară era Eva..., lemn era pomul, moarte era pedeapsa dată lui Adam... Vezi, așadar, că aceleași au ajuns iarăși pricinuitoarele biruinței. În locul Evei, Maria, în locul lemnului cunoștinței binelui și răului, lemnul crucii; în locul morții lui Adam, moartea Stăpânului!" Extraordinară erminie, demnă am spune de Gura de Aur a Bisericii!

După ce ne-am referit la relatări din Sfintele Evanghelii legate de Învierea Domnului și la erminia Sf. Ioan Gură de Aur și am conștientizat importanța evenimentului ca atare în viața Bisericii și a noastră, a fiecăruia în parte, vă îndemn cu stăruință să prăznuiți marele Praznic al învierii Domnului cu bucurie sfântă fiind încredințați că pentru fiecare dintre noi Domnul "a prăvălit piatra de pe ușa mormântului".

Bucuria învierii să vă cuprindă inimile și să fie pentru familiile noastre, pentru prietenii și cunoșcuții noștri pricină de neîntristare chiar și atunci când neputința umană din jurul nostru sau neajunsurile vieții ne îndeamnă să nu fim tot timpul veseli. A înviat Hristos și bucuria stăpânește! înconjurați altarele bisericilor noastre cu fior sfânt și dați slavă Celui înviat pentru darul trăirii în binecuvântata Ortodoxie.

Hristos a înviat!

+Irineu, Episcop Vicar

Cuvânt de Suflet

— Martie —

Cont. de la pag. 20

Cu puterea Crucii tale, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, ajută-ne să fim adevărați cinstitori ai Crucii Tale, purtând și noi crucea cea rânduită pentru viața noastră, pentru mântuirea noastră. Amin!

+ Irineu, Episcop Vicar

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

*****1*****
*****AUTO**MIXED ADC 481

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709 1319

S#112
P#351